

Enhed		Samlenotat til ERU til ECOFIN 6. maj 2014	
International Økonomi			
Sagsbehandler DEPTLK	1.	Moder-/datterselskabsdirektivet - <i>Politisk enighed</i> KOM(2013) 814	-
Koordineret med		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	
Sagsnr. 2014 - 15187	2.	Forstærket samarbejde om afgift på finansielle transaktioner (FTT) - <i>Status</i> KOM(2013)71	Side 2
Doknr. 134463		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	
Dato 28-04-2014	3.	Europæisk semester: Proceduren for makroøkonomiske ubalancer, dybdegående analyser 2014 - <i>Rådskonklusioner</i> KOM(2014) 150	-
		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	
	4.	Opfølgning på IMF- og G20-møder i Washington den 10.-12. april 2014 - <i>Orientering fra formandskabet og Kommissionen</i> KOM-dokument foreligger ikke	-
		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	

Dagsordenspunkt 2: Forstærket samarbejde om afgift på finansielle transaktioner (FTT)

KOM(2013) 71

Resumé

ECOFIN d. 6. maj 2014 ventes at have en statusdrøftelse i sagen om et forstærket samarbejde om en afgift på finansielle transaktioner (FTT), hvor Kommissionen fremsatte et forslag i februar 2013. Siden forslaget fremsættelse har der været forhandlinger på teknisk niveau. Der er endnu ikke fremlagt et samlet kompromisforslag i sagen.

Sagen er beskrevet i et prioriteret uddrag. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om forslaget til forstærket samarbejde oversendt til Folketingets Europaudvalg i april 2013. Der henvises også til samlenotater i sagen forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 8. november 2011, d. 13. marts 2012, d. 22. juni 2012, d. 9. oktober 2012, d. 13. november 2012, d. 4. december 2012 og d. 22. januar 2013.

Baggrund

EU-kommissionen fremsatte sit nye forslag til direktiv om beskatning af finansielle transaktioner (Financial Transaction Tax – FTT) d. 14. februar 2013 som led i et såkaldt forstærket samarbejde herom. Forslaget er fremsat i opfølgning på, at 11 lande – Tyskland, Frankrig, Belgien, Portugal, Østrig, Grækenland, Slovenien, Italien, Spanien, Estland og Slovakiet – har anmodet Kommissionen om at kunne indlede et forstærket samarbejde om en FTT.

Formålet med forslaget er ifølge Kommissionen at øge koordineringen af nationale ordninger for beskatning af finansielle tjenesteydelser. En øget koordinering heraf vil ifølge Kommissionen bidrage til en styrkelse af det indre marked. Kommissionen fremhæver desuden vigtigheden af at sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostningerne forårsaget af den globale økonomiske og finansielle krise, og at den finansielle sektor beskattes på lige fod med andre sektorer.

ECOFIN d. 22. januar 2013 vedtog en bemyndigelse af det forstærkede samarbejde efter forslag fra Kommissionen, idet ECOFIN vurderede, at kriterierne for forstærket samarbejde er opfyldte. Skridt mod et forstærket samarbejde om en FTT skal ses i lyset af, at drøftelserne på EU-niveau har vist, at der ikke kan opnås den nødvendige (enstemmige) støtte til Kommissionens forslag til FTT eller indførelse af en anden form for finansiell transaktionsafgift i alle EU-lande (EU27-forslaget). EU27-forslaget blev således forkastet på ECOFIN i juni 2012, da det ikke var muligt inden for et rimeligt tidsrum at opnå enstemmighed om forslaget.

Forhandlingssituationen indebærer således, at de EU-lande som i koordination ønsker at indføre en finansiell transaktionsafgift, må afsøge andre muligheder for etablering af et sådant samarbejde. EU-traktaten åbner i den forbindelse for, at der kan etableres et forstærket samarbejde på områder, som ikke er EU enekompetence (fx på skatteområdet). Se bilag 1 for uddybning.

Kommissionens forslag til det forstærkede samarbejde forhandles nu på teknisk niveau i Rådet (i skattearbejdsgruppen Working Party on TaxQuestions– Indirect Taxation), hvor alle 28 EU-lande, heriblandt Danmark, deltager i drøftelserne. Kun delta-gende lande har stemmeret om forslaget.

Indhold

Kommissions forslag til FTT i det forstærkede samarbejde ligger generelt på linje med EU27-forslaget, idet Kommissionen har foretaget visse justeringer af EU27-forslaget, særligt mhp. at imødegå omgåelse og unddragelse af afgiften.

Forslaget til forstærket samarbejde

Ifølge forslaget pålægges en afgift som hovedregel på finansielle transaktioner, hvor mindst en af deltagerne i transaktionen er en finansiell institution mv., der ifølge forslaget anses for etableret i et land, som deltager i det forstærkede samarbejde. Afgiften pålægges, hvad enten den finansielle institution handler for egen regning, for en anden persons regning eller optræder på vegne af en af transaktionsparterne.

Agiften pålægges transaktioner med værdipapirer og andre finansielle instrumenter. Det gælder fx transaktioner med aktier, obligationer og investeringsbeviser. Det gælder desuden pengemarkedsinstrumenter, genkøbsaftaler (repo'er) og afledte finansielle instrumenter (derivater), som fx optioner, forwards, futures og swaps.

Selv om der principielt er tale om en finansiell transaktion, er udstedelse af finansielle instrumenter (primærmarkedstransaktioner), fx af aktier og obligationer, ifølge forslaget undtaget fra afgiften. Finansielle aktiviteter, såsom forsikringsaftaler, lån, forbrugerkreditter, betalingservice og køb af valuta, er også undtaget afgift. Hvis disse aktiviteter imidlertid omfatter finansielle instrumenter, er handel efter udstedelse med disse finansielle instrumenter omfattet af afgiften. Det betyder fx, at finansieres boliglån ved udstedelse af bagvedliggende finansielle instrumenter, såsom danske realkreditobligationer, er den efterfølgende handel hermed omfattet. Desuden fastslår forslaget, at udstedelse af beviser i investeringsinstitutter, herunder investeringsforeninger, ikke skal pålægges afgift. For EU27-forslaget skulle sådanne beviser pålægges afgiften.

Forslaget fastlægger regler (beskatningsprincipper) for, hvornår en finansiell institution mv., som er part i en finansiell transaktion, iht. forslaget skal betragtes som etableret i et deltagende land og derfor skal betale afgift til dette land. Der er således to beskatningsprincipper (hvoraf blot et enkelt skal være opfyldt), som bestemmer om en transaktion beskattes og i givet fald hvilket deltagende land, som kan beskatte transaktionen. Disse principper er:

- Et bredt etableringsprincip (modpartsprincippet), som indebærer, at der skal betales FTT til et deltagerland, når der handles med (eller mellem) finansielle institutioner mv. fra det pågældende deltagende land. Dette princip ligger til grund for både det oprindelige EU27-forslag og det nye forslag.¹
- Et udstedelsesprincip, som indebærer, at der skal betales FTT til et deltagerland, hvis der handles et værdipapir udstedt i det pågældende deltagende land mellem parter, som er etableret uden for de deltagende lande. Dette princip er nyt ift. EU27-forslaget.²

Etableringsprincippet har ifølge Kommissionens forslag prioritet over udstedelsesprincippet, dvs. det vurderes først om en finansiell institution opfylder betingelserne for beskatning efter etableringsprincippet og – for finansielle institutioner uden for de deltagende lande – evt. derefter udstedelsesprincippet.

Begrebet 'finansielle institutioner' dækker over en bred vifte af finansielle enheder, herunder pengeinstitutter og andre kreditinstitutter, forsikrings- og genforsikrings-

¹ Etableringsprincippet i den foreslåede form betyder bl.a., at danske finansielle institutioner iht. forslaget vil blive anset som etableret i et deltagende land i det omfang, de handler med finansielle institutioner i deltagende lande – uafhængigt af hvilke værdipapirer der handles. Dvs. en dansk bank, der handler en dansk aktie med en tysk bank, vil blive anset for etableret i Tyskland og dermed blive afgiftspligtig til Tyskland.

² Udstedelsesprincippet betyder i den foreslåede form fx, at danske banker ville skulle betale FTT til et deltagende land, hvis de handler med et værdipapir udstedt i et deltagende land, fx til Tyskland hvis der handles med en aktie udstedt af et selskab i Tyskland eller hvis der handles med en tysk statsobligation.

skaber, investeringsselskaber og investeringsforeninger, og pensionsfonde. Endvidere vil også andre aktører, der i væsentligt omfang udfører bestemte finansielle aktiviteter, kunne falde ind under begrebet finansiell institution.

Det er som udgangspunkt de omfattede finansielle institutioner, der hæfter for betalingen af afgiften. Ikke-finansielle virksomheder (fx borgere og virksomheder) vil dog også kunne komme til at hæfte for afgiften givet de foreslåede hæftelsesregler.

Undtaget fra afgiften er bl.a. transaktioner med den europæiske centralbank (ECB), medlemslandenes centralbanker, EU samt en række af EU's institutioner, internationale finansielle institutioner, samt transaktioner med eurolandenes lånefacilitet (ESM). Derudover er centrale modparter og værdipapircentraler i deres funktion heraf undtaget.³ Desuden præciserer forslaget, at transaktioner med medlemsstater, herunder offentlige organer, der i deres funktion heraf forvalter offentlig gæld, er undtaget. Handel med statspapirer mellem andre aktører er ifølge Kommissionens forslag imidlertid stadig omfattet af afgiften.

Kommissionen foreslår en minimumsharmonisering af afgiften, hvilket indebærer, at medlemslandene selv kan fastsætte det nationale afgiftsniveau højere end et minimumsniveau. Minimumssatsen er 0,1 pct. af handelsværdien for alle finansielle transaktioner bortset fra handel med derivater, hvor minimumssatsen er 0,01 pct. af værdien af de underliggende aktiver. Afgiften skal afregnes af de finansielle institutioner mv. Afgiften pålægges bruttotransaktioner, dvs. der tages ikke højde for evt. modgående handel mellem parterne, som resulterer i en lavere nettotransaktion.

Kommissionens foreløbige skøn er, afgiften i den foreslåede form vil medføre årlige indtægter på i størrelsesorden 31 mia. EUR i de deltagende lande som helhed (svarende til ca. 231 mia. kr.). Dette skøn vil dog i høj grad afhænge af markedernes reaktioner og risikoen for omgåelse af afgiften, herunder også snyd. Det bemærkes, at skønnet er baseret på minimumssatserne på henholdsvis 0,1 og 0,01 pct. Provenus skønnet er usikkert. Et muligt provenu fra afgiften vil afhænge af afgiftens udformning.

For at modvirke skatteunddragelse er der i forslaget som noget nyt ift. EU27-forslaget medtaget en generel bestemmelse mod misbrug. Bestemmelsen indebærer, at der kan ses bort fra konstruerede arrangementer uden forretningsmæssig begrundelse, hvis hovedformål vurderes at være at undgå beskatning og at opnå skattemæssige fordele. Sådanne arrangementer skal således vurderes ift. deres økonomiske substans og derfor pålægges afgift.

Forslaget suppleres af øvrig EU-lovgivning, herunder reglerne om administrativ bistand og inddrivelse på skatteområdet. Dette indebærer fx for ikke-deltagende lande, at skattemyndighederne i disse lande vil være forpligtet til at bidrage med oplysninger til brug for, at der kan gennemføres en korrekt skatteansættelse i deltagende lande. Skattemyndighederne skal ikke selv lave skatteansættelser eller opkræve afgiften på vegne af deltagende lande, men myndighederne i ikke-deltagende lande skal bistå med at inddrive afgiften, hvis den ikke betales af afgiftspligtige finansielle institutioner.

Kommissionens forslag indebærer, at afgiften skulle gennemføres i medlemsstaternes love og administrative bestemmelser senest den 30. september 2013 med virkning fra 1. januar 2014. Hvornår et forslag i givet fald kan få virkning fra, vil afhænge af, hvad der kan opnås enighed om.

ECOFIN d. 6. maj 2014

ECOFIN d. 6. maj 2014 ventes at have en statusdrøftelse af sagen mhp. retningslinjer for det videre tekniske arbejde.

³ En central modpart (Central Counter Party – CCP) sikrer afviklingen af en finansiell handel ved at agere køber for sælgeren og sælger for køberen i handlen. En værdipapircentral (Central Securities Depository – CSD) står for registrering, deponering og for at udmønte afviklingen af en værdipapirhandel.

Et udestående er særligt afgiftens anvendelsesområde, herunder om nogle typer af værdipapirer og evt. nogle aktører skal undtages afgiften. Dette har betydning for størrelsen af et provenu fra FTT'en. Det forventes på den baggrund, at muligheden for en trinvis indførelse (step-by-step approach) af afgiften i de deltagende lande vil blive drøftet på ECOFIN. En trinvis indførelse har også været drøftet i EU tidligere. En trinvis indførelse kunne fx betyde, at afgiften indføres for aktier og derivater i første trin, og at afgiften i næste trin udvides til også at skulle pålægges handel med obligationer og andre finansielle instrumenter.

Et andet udestående er særligt hvilke beskatningsprincipper, som afgiften skal bygge på. Det udestår således nærmere at afklare, om afgiften som foreslået skal bygge på både et etableringsprincip og et udstedelsesprincip, og hvilken form principperne i givet fald nærmere skal have.

Der er endnu ikke fremlagt et samlet kompromisforslag, og der ventes ikke fremlagt et samlet kompromisforslag forud for det kommende ECOFIN. ECOFIN har ikke tidligere drøftet Kommissionens forslag til forstærket samarbejde. De deltagende lande har diskuteret sagen uformelt.

Vurdering fra Rådets juridiske tjenester (RJT)

Etableringsprincippet betyder i den foreslåede form fx, at finansielle institutioner udenfor de deltagende lande iht. forslaget vil blive anset som etableret i et deltagende land, hvis de handler med finansielle institutioner mv. i det pågældende deltagende land – uafhængigt af hvilke værdipapirer der handles, og derfor skal betale afgiften til dette deltagende land, når der handles.

EU's Ministerråds juridiske tjeneste (RJT) har i september 2013 vurderet dette brede element af forslaget. RJT's vurdering er, at denne form for etableringsprincip ikke er i overensstemmelse med gældende international ret og EU-retten, herunder rammerne for det forstærkede samarbejde som fastlagt i EU-traktaten.

RJT vurderer, at denne form for etableringsprincip ikke respekterer ikke-deltagende medlemslandes beskatningskompetencer samt diskriminerer og vil kunne føre til konkurrenceforvridning til skade for ikke-deltagende lande. RJT vurderer desuden, at denne form for etableringsprincip rejser spørgsmål vedr. EU-traktatens principper om kapitalens fri bevægelighed, som er et grundlæggende princip for EU's indre marked. RJT vurderer på den baggrund, at afgiften ikke kan indføres baseret på denne form for etableringsprincip. EU-kommissionens juridiske tjeneste er uenig i den konklusion. RJT har alene vurderet det brede etableringsprincip. RJT har ikke vurderet andre dele af etableringsprincippet eller udstedelsesprincippet.

Det bemærkes ifm. ovenstående, at UK i april 2013 har lagt sag an ved EU-domstolen om at annullere Rådets bemyndigelse af det forstærkede samarbejde fra januar 2013. UK begrundet sit sagsanlæg med, at forslagets via sine beskatningsprincipper har eksterritoriale (dvs. grænseoverskridende) virkninger, som er strid med EU-retten og international ret. Desuden begrundet UK sagsanlægget med, at forslaget via EU-reglerne om administrativ bistand i skattesager, vil påføre ikke-deltagende lande omkostninger, hvilket UK anser for værende i strid med EU-retten. Sagen pågår fortsat. EU-domstolen ventes ifølge det oplyste at afsige dom d. 30. april 2014.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Forslaget skal vedtages med enstemmighed blandt de deltagende lande i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærhedsprincippet

Danmark deltager ikke i det forstærkede samarbejde på nuværende tidspunkt, hvorfor nærhedsprincippet ikke direkte er relevant for Danmark.

Forslaget omhandler ifølge Kommissionen en fælles struktur for en transaktionsafgift og fælles regler for, hvornår afgiften forfalder. Det er derimod ifølge Kommissionen overladt til de deltagende lande at indføre afgiftssatser, der er lig med eller over mindstesatsen. Den foreslåede harmonisering går endvidere ifølge Kommissionen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de ønskede mål om et velfungerende indre marked. Kommissionen anser på den baggrund forslaget for at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet målet med forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne selv.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres om forslaget til forstærket samarbejde i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113. Parlamentet vedtog i juli 2013 en betænkning om forslaget.⁴ Ifølge betænkningen støtter Parlamentet det forstærkede samarbejde om en FTT. Parlamentet foreslår i sin betænkning visse ændringer af Kommissionens forslag. Fx foreslår Parlamentet en styrkelse af etableringsprincippet. Desuden foreslår Parlamentet en styrkelse af reglerne mod unddragelse af afgiften.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Danmark deltager ikke i det forstærkede samarbejde på nuværende tidspunkt. Forslaget vil således ikke skulle gennemføres i Danmark.

Danmark har ingen tilsvarende lovgivning.

En vedtagelse af forslaget i den foreliggende form vurderes ikke at ville kræve ændringer af gældende dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Da Danmark ikke vil deltage i det forstærkede samarbejde på nuværende tidspunkt, vil direktivforslaget ikke direkte indebære et merprovenu for staten. Der vil derimod være omkostninger for staten ved, at lande som ikke deltager, ifølge forslaget skal være behjælpelige med at indhente oplysninger samt hjælpe med at inddrive afgiften fra danske finansielle institutioner mv. til deltagerlandene.

Et forstærket samarbejde kan – afhængig af afgiftens konkrete udformning – have en indirekte effekt på finansielle investorer og handlen med værdipapirer i ikke-deltagende lande og dermed potentielt på et skatteprovenu og statens låneomkostninger i disse lande.

Fx kan en FTT i deltagende lande isoleret set indebære et merprovenu for ikke-deltagende lande, såfremt en FTT tilskynder til, at finansielle aktører fra deltagende lande etablerer sig i ikke-deltagende EU-lande, eller hvis aktører fra tredjelande og ikke-deltagende lande "omdirigerer" finansiell aktivitet i retning af ikke-deltagende lande for at undgå afgiften. Dette vil isoleret set kunne betyde en højere efterspørgsel efter værdipapirer og mere handel med sådanne papirer i ikke-deltagende lande, hvilket vil kunne øge grundlaget for en række andre skatter og afgifter.

Modsat vil afgiften isoleret set kunne medføre øgede omkostninger for forbrugere af finansielle ydelser, i det omfang de handler med en finansiell institution mv. i et deltagende land og/eller handler med et finansielt instrument udstedt i et deltagende land.

⁴[http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?lang=en&reference=2013/0045\(CNS\)](http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?lang=en&reference=2013/0045(CNS))

Desuden vil det kunne reducere likviditet og effektiviteten i markedet for danske værdipapirer, hvis finansielle institutioner fra deltagende lande handler med værdipapirer fra ikke-deltagende lande. Dette kan reducere likviditet og effektiviteten i markedet for danske værdipapirer, fordi en sådan transaktion ifølge forslaget skal pålægges afgift, jf. etableringsprincippet. Derved kan en række andre skatte- og afgiftsgrundlag blive reduceret, og afgiften vil dermed kunne medføre et mindre provenu fra de berørte skatter og afgifter. Det kan fx være aktieavancebeskatning og pensionsafkastbeskatning. Nettoeffekten af disse modsatrettede virkninger kan ikke bestemmes.

Danske statsobligationer kan blive påvirket af forslaget, også selvom Danmark på nuværende tidspunkt ikke deltager i det forstærkede samarbejde. Det skyldes, at forslaget indebærer, at der skal betales afgift, når der handles med eller mellem finansielle aktører fra medlemslande, som deltager i det forstærkede samarbejde, jf. etableringsprincippet. Det gælder fx, når der handles med danske statsobligationer. Hvis direktivforslaget gennemføres som fremsat, kan forslaget således føre til højere låneomkostninger for staten, hvis de øgede transaktionsomkostninger ved den efterfølgende handel som følge af afgiften indebærer lavere efterspørgsel efter statsobligationer. Der vil imidlertid være færre handler med danske statsobligationer, som pålægges afgift, når Danmark ikke deltager, end hvis Danmark havde deltaget i samarbejdet. En mulig negativ effekt af afgiften på statens låneomkostninger vurderes derfor i udgangspunktet at være begrænset.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Selvom Danmark ikke på nuværende tidspunkt deltager i det forstærkede samarbejde vil forslaget givetvist have samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Samlet er den umiddelbare vurdering, at direktivforslaget på længere sigt kan indebære et mindre afledt fald i BNP-vækst og beskæftigelse i Danmark. Størrelsen heraf er usikker, idet der ventes at være forskellige modsatrettede effekter.

For ikke-deltagende lande vil afgiften således på den ene side kunne dæmpe den samfundsøkonomiske aktivitet via påvirkningen af de finansielle markeder, herunder via mindre likvide og effektive markeder. Det skyldes generelt, at en transaktionsafgift vil gøre det dyrere at handle med finansielle instrumenter. Dette vil generelt afhænge af, i hvilket omfang ikke-deltagende landes finansielle institutioner handler med finansielle institutioner fra deltagende lande, og i hvilket omfang finansielle institutioner fra deltagende lande handler (indbyrdes) med instrumenter fra ikke-deltagende lande (og derfor skal betale afgiften), jf. etableringsprincippet. Det vil også afhænge af, i hvilket omfang ikke-deltagende landes finansielle institutioner handler med finansielle instrumenter udstedt i et deltagerland, jf. udstedelsesprincippet. Det vil desuden afhænge af, i hvilket omfang institutionerne i de ikke-deltagende lande formår at vælte afgiften over på en transaktionspart i et deltagerland.

Dansk realkreditfinansiering kan blive påvirket af afgiften, også selvom Danmark på nuværende tidspunkt ikke deltager i samarbejdet. En evt. højere rente på danske realkreditobligationer som følge af afgiften vurderes i udgangspunktet at være begrænset, jf. beskrivelsen under statsfinansielle konsekvenser.

Idet Danmark ikke deltager i det forstærkede samarbejde på nuværende tidspunkt, vil forbrugerne af finansielle ydelser umiddelbart kun blive direkte berørt i det omfang de handler med en finansiell institution mv. etableret i et deltagerland og/eller handler med et finansielt instrument udstedt i et deltagerland. Afgiften vil blive pålagt de finansielle institutioner, der udfører handlerne. Det må forventes, at afgiften i høj grad vil blive videreført til de direkte og indirekte ejere af de omsatte finansielle instrumenter. En stor del af byrden vil således hvile på personer, selskaber, pensionselskaber m.v., som de finansielle institutioner handler på vegne af.

For ikke-deltagende lande vil afgiften dog også kunne have positive samfundsmæssige konsekvenser, idet afgiften vil kunne tiltrække omsætning af finansielle instrumenter fra andre ikke-deltagende lande og tredjelande, der ellers ville være tilgået deltagende lande, og tiltrække omsætning af finansielle instrumenter fra deltagende lande. Dette vil kunne have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i det omfang, det fører til mere likvide og effektive finansielle markeder i de ikke-deltagende lande.

Høring

Der henvises til resumé af hørings svarene om forslaget til forstærket samarbejde, som fremgår af grund- og nærhedsnotat sendt til Folketingets Europaudvalg i april 2013.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Samlenotater i sagen er blevet forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 8. november 2011, d. 13. marts 2012, d. 22. juni 2012, d. 9. oktober 2012, d. 13. november 2012, d. 4. december 2012 og d. 22. januar 2013. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag til forstærket samarbejde oversendt til Folketingets Europaudvalg i april 2013, samt til grund- og nærhedsnotat om EU27-forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg i november 2011.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen har ingen ideologiske vanskeligheder med en afgift på finansielle transaktioner. Regeringens bekymringer herom er af økonomisk og praktisk karakter.

Regeringens generelle holdning til en afgift på finansielle transaktioner og Kommissionens forslag er velkendt og uændret. De aktuelle drøftelser om et muligt forstærket samarbejde om en sådan finansiell transaktionsafgift ændrer ikke herpå.

Regeringens holdning er derfor, at Danmark ikke på nuværende tidspunkt vil deltage i et forstærket samarbejde om en finansiell transaktionsafgift.

Hvis der kan findes robuste løsninger på de væsentlige udfordringer, der er forbundet med at indføre en finansiell transaktionsskat, så er regeringen åben for at overveje sin position på ny.

Regeringen vil under alle omstændigheder følge og vurdere sagen, herunder i lyset af de konkrete erfaringer med det forstærkede samarbejde.

Regeringen lægger vægt på, at et forstærket samarbejde ikke kompromitterer ikke-deltagende landes rettigheder eller det indre marked, samt mindsker en mulig afledt uhensigtsmæssig påvirkning af finansielle markeder i ikke-deltagende lande.

Regeringen lægger vægt på, at drøftelser af sagen sker i overensstemmelse med rammerne for det forstærkede samarbejde som fastlagt i traktaten, herunder at sagen behandles blandt alle lande i Rådet.

Regeringen støttede en vedtagelse af bemyndigelsen af det forstærkede samarbejde på ECOFIN 22. januar 2013. Danmark indgik på ECOFIN i en erklæring sammen med Sverige, Polen, Rumænien, Bulgarien og Ungarn (som alle står uden for det forstærkede samarbejde). Erklæringen udtrykker de seks landes støtte til bemyndigelsen og en forventning om, at der i det fremadrettede arbejde vedr. Kommissionens forslag til den konkrete afgift tages højde for ikke-deltagende landes interesser.

Andre landes holdning

De lande, som ønsker at deltage i det forstærkede samarbejde, vurderes i et vist omfang at have forskellige holdninger til, hvilken form for finansiel transaktionsafgift der skal samarbejdes om. Der er således ikke enighed mellem de deltagende lande om det konkrete indhold af forslaget. Det er fortsat uklart, hvornår og hvad der vil kunne opnås enighed om. Særlige udeståender som fortsat diskuteres, er FTT'ens anvendelsesområde og de beskatningsprincipper, som afgiften skal bygge på, jf. ovenfor.

Desuden diskuteres tekniske, juridiske og økonomiske aspekter, herunder i relation til administrative og økonomiske konsekvenser af forslaget for medlemslande, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde.

Bilag 1: Generelt om processen for forstærket samarbejde

EU har kun anvendt traktatens bestemmelser om at etablere et forstærket samarbejde i få tilfælde, senest i sagen om EU-patentet. ECOFIN har endnu ikke erfaringer med forstærket samarbejde.

Forstærket samarbejde har hjemmel i artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i sjette del, afsnit III (artikel 326-334), i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Indledning af et forstærket samarbejde forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

- Et forstærket samarbejde skal indføres inden for rammerne af Unionens ikke-eksklusive kompetencer (TEU artikel 20, stk. 1).
- Et forstærket samarbejde skal være en sidste udvej, når de tilstræbte mål ikke kan nås inden for en rimelig frist af Unionen som helhed (TEU artikel 20, stk. 2).
- Mindst ni medlemsstater skal deltage i et forstærket samarbejde (TEU artikel 20, stk. 2).
- Et forstærket samarbejde skal tage sigte på at fremme Unionens mål, beskytte dens interesser og styrke integrationsprocessen (TEU artikel 20, stk. 1).
- Et forstærket samarbejde skal overholde traktaterne og gældende EU-ret (TEUF artikel 326).
- Et forstærket samarbejde må ikke skade det indre marked eller den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og må ikke medføre begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne eller fordrejning af konkurrencevilkårene (TEUF artikel 326).
- Et forstærket samarbejde skal respektere ikke-deltagende medlemsstaters rettigheder, beføjelser og forpligtelser (TEUF artikel 327).
- Et forstærket samarbejde skal ske på et af de områder, der er nævnt i traktaterne (TEUF artikel 329 stk. 1).

Retsakter, der vedtages inden for rammerne af et forstærket samarbejde, er ifølge TEU artikel 20 kun bindende for de deltagende medlemsstater. Alle øvrige medlemsstater kan til enhver tid tilslutte sig et forstærket samarbejde.

Forstærket samarbejde kan indledes, når Rådet fastslår, at der ikke vil kunne opnås den nødvendige grad af enighed om et forslag. De medlemsstater, som ønsker at indføre et forstærket samarbejde, retter en anmodning til Kommissionen, hvori de nærmere angiver anvendelsesområdet for det påtænkte forstærkede samarbejde og de mål, der tilstræbes opfyldt hermed. Kommissionen tager efterfølgende stilling til, om de formelle krav herfor er opfyldt, jf. ovenfor.

Hvis det vurderes, at forudsætningerne herfor er opfyldt, fremlægger Kommissionen et forslag til bemyndigelse til at indlede forstærket samarbejde samt forslag til det konkrete samarbejde. Bemyndigelsen til at indlede et forstærket samarbejde gives af Rådet efter forslag fra Kommissionen og efter Europa-Parlamentets godkendelse. Kommissionen skal over for de berørte lande begrunde, hvis der ikke fremsættes et forslag. Såfremt bemyndigelsen gives, behandles det efterfølgende forslag fremsat af Kommissionen af alle lande i Rådet, idet kun de lande, som deltager i det forstærkede samarbejde, har stemmeret herom.